A°. 1837. N°. 81.

ZONDAG DEN 8sten OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 6 October 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 5den dezer, n°. 1032/931, is tot *Surnumerair* Klerk benoemd en aangesteld, de Heer MATTHIJS LOUIS GOEDE.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 7 October 1837.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, worden mits deze de Leden der Hervormde Gemeente in deze Kolonie en de Ingezetenen in het algemeen verwittigd, dat Zijne Excellentie zich uit de latere aan Haar gesuppediteerde inlichtingen, heeft overtuigd, dat de Kerkenraad der Hervormde Gemeente niet in gebreke is gebleven deszelfs verpligtingen te vervullen ten aanzien der aflossing van het renteloos Kapitaal, door Zijne Majesteit gratieuselijk voorgeschoten tot opbouw van de kerk dier Gemeente: weshalve Zijne Excellentie bij resolutie van heden, No. 953, heeft goedgevonden, den Kerkenraad voornoemd van alle blaam die deswegens op denzelven zou kunnen schijnen gelegd te zijn, te ontheffen en denzelven ter zake voorschreven van alle pligtverzuim vrij te houden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Administrative Policie.

Met de *ALGEMEENE SCHOUWING* over *de Straten, Grachten, Waterlozingen* enz., op MAANDAG, DEN 30 OCTOBER e. k., een aanvang zullende worden gemaakt, zoo worden de Eigenaren van Huizen, ter dezer Stede, naar aanleiding van Art. 2 en 9 in verband met Art 34 der binnen de Kolonie vigerende *Reglementaire Bepalingen voor de Plaatselijke en Landelijke Policie*, herinnerd aan hunne verpligting:

1°. Om de kleine Trenzen of zoogenaamde Trekkers voor hunne Gebouwen, *ter breedte van twee en eene halve voeten*, te doen delven of ophalen; en

2°. Om de straat of passage langs hunne Huizen, *ter breedte van vijf tien voeten*, met Schulpen te doen beleggen.

Paramaribo den 7 October 1837.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
PH. DE KANTER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, het Schip *Vrouw Catharina*, Kapt. T. Lange van Amsterdam; hebbende 59 dagen reis.

Den 5den dezer, de Nd. Am. Brik *Ceres*, Kapt. F. Kendall van Boston; hebbende 28 dagen reis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 9 Augustus 1837.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 4 *Augustus.* De *Gazette des Tribunaux* bevat het volgende verhaal eener teregtstelling, die onlangs voor eenen krijgsraad in de provincie Wolhynie heeft plaats gehad:

De raad was vergaderd in het stadje Troianof, onder voorzitterschap van den Heer baron Ungern, kolonel van het regement huzaren van Alexandria; ter zijde van hem zaten de luitenant kolonel Lindignier, de majoor Guerengros, de kapitein Holm, de stafkapitein Henich, de luitenant Jesimowitsch, de kornet Golohwastof, een onder-officier en een soldaat van de derde afdeeling hussaren. Midden in de regtszaal stond eene met groen laken overdekte tafel, op welke een ebbenhouten crucifix was geplaatst; op dezelfde tafel was eene groote zilveren plaat opgerigt, *zierkalo* (spiegel) genoemd, die door geheel het rijk in alle geregtszalen gevonden wordt, en het symbolum van 's keizers tegenwoordigheid is. De regters plaatsten zich rondom de tafel, en de *auditeur* van het regement nam zijne plaats tegenover den president. Twee huzaren, met blanke sabels, onbewegelijk als standbeelden, hielden de wacht aan den ingang der zaal. Op bevel van den president las de auditeur het volgende rapport voor: » Krachtens eene ukase van Z. M. Nikolaas Pawlowitsch, keizer aller Russen, enz., heb ik, Iwan Iwanowitsch Chapenko, overeenkomstig alle de door het auditoriaat-generaal voorgeschreven reglementen, den vaandrig Anguel in verhoor genomen, als beschuldigd den van dienst ontslagen kapitein Tchengueri te hebben beleedigd. Na de stamlijsten van het regement te hebben onderzocht en nopens de plaats van het deliet berigten en getuigenverklaringen te hebben ingewonnen, blijkt daaruit het volgende: Georges Frederik Anguel, te Dresden in Saksen, uit een adellijk geslacht, geboren, oud 26 jaren, is in 1828 als kadet, bij het regement huzaren van Alexandrie, in dienst getreden. Tot belooning van zijn ordelijk gedrag, en in zijne hoedanigheid van edelman, werd hij verheven tot den graad van vaandrig, en zoude hij binnen weinige dagen tot officier zijn benoemd geworden. De kapitein Tchengueri, vóór hij zijn ontslag nam, kommandeerde het eskradon, waarin de vaandrig Anguel dienst deed als wachtmeester, in het derde peloton van gezegd regement. Op zekeren dag betuigde de kapitein wegens eene dienstzaak zijn misnoegen aan den vaandrig, die daarop eenige gebaren van insubordinatie durfde maken; de officier, gebruikmakende van zijn regt, gaf daarop bevel om den vaandrig Anguel honderd knoetslagen toe te dienen. Bij deze strafoefening *ging alles opperbest;* de vaandrig onderging zijne straf zonder zich te beklagen, *zoo als zulks den Russischen krijgsman betaamt;* doch ettelijke maanden later, toen de kapitein Tchingueri zijn ontslag uit de dienst had genomen, vervoegde zich Anguel ten zijnen huize, en daagde hem tot een tweegevecht uit; de officier deed hem ter deur uitzetten, en nu dreigde de vaandrig hem eenen kogel door den kop te zullen jagen. De Heer Tchingueri deed alstoen zijne woning door manschappen omringen. Spoedig daarop kwam Anguel terug, men vatte hem, en vond onder zijne uniform een geladen pistool verborgen."

Na het verhoor werd de beschuldigde, genoegzaam met eenparige stemmen, veroordeeld om tweemalen door de gelederen van een escapren spitsroeden te loopen, en van zijnen graad te worden ontzet. Den 10den Julij jl. kwam een koerier van St. Petersburg in het dorp Solotwine aan, met het besluit van den raad, hetwelk door Zijne Majesteit was goedgekeurd. Onder aan het besluit was door den Keizer eigenhandig geschreven: » Ik keur het vonnis » goed maar beveel, dat de schuldige *drie malen* » tusschen door de spitsroeden van twee escadrons loope; dat hij voor altijd van zijnen graad » ontzet, zonder de Russische dienst te kunnen » verlaten, en zonder in eenig geval te kunnen » bevorderd worden. Het vonnis moet op staande » den voet worden voltrokken.

» (*geteekend*) NIKOLAAS."

De uitvoering van dit besluit werd op den volgenden dag bepaald. Driehonderd huzaren, ieder met eenen stevigen eiken-stok gewapend, werden op twee gelederen geschaard. De veroordeelde komt gebonden en door soldaten voortgestooten ter strafplaats op. Hij is een kloek jongman, met een schoon gelaat, welks bleeke kleur eerder een vroeger lijden dan de vrees voor de strafoefening verraadde. Na dat de auditeur het vonnis had voorgelezen, werd Anguel tot op de middel naakt ontkleed, zijne beide armen sterk voor zijne borst gebonden en een touw om zijnnen hals geslagen. De beide einden van dit touw werden door soldaten gehouden; twee huzaren marscheerden voor en twee huzaren achter den dilinquent, met blanke sabel, en de punt tegen zijn lijf gekeerd, om hem te beletten te spoedig vooruit te loopen of terug te deinzen. Op het kommandowoord van van den kolonel, *slaat!* begon de noodlottige marsch; ieder soldaat sloeg achtervolgens op zijne beurt, buiten de gelederen traden officieren om zich te verzekeren, dat de slagen forsch gegeven werden, en toen een der huzaren den lijder scheen te willen sparen, deed men dien soldaat uit het gelid treden om hem zelven door de spitsroeden te doen loopen. Anguel, die aanvankelijk zijne pijnen had verbeten, kon welhaast zich niet meer van kermen onthouden; het bloed stroomde hem van den rug af, zijne schouders en lendenen waren in flarden, en echter had hij nog slechts éénen spitsroedenloop ondergaan; bij den tweeden moesten de soldaten hem in het gaan ondersteunen; bij den derden gang werd hij voorover en gebonden op eenen kruiwagen gelegd. De ongelukkige werd daarop naar het hospitaal gebragt, en de geneesheeren gelooven niet, dat hij levende hetzelve verlaten zal.

PARIJS, 6 *Augustus.* Het *Journal des Débats* deelt een' brief mede van Bayonne, waarin, nopens de jongste oorlogsgebeurtenissen in Spanje, eenige juiste en nieuwe gedachten en algemeen weinig bekende bijzonderheden zijn vervat, welke niet zonder belangstelling zullen gelezen worden:

BAYONNE, 28 *Julij.*

De Carlisten alhier loochenen de bijzonderheden van het gevecht bij Chiva en betwisten het cijfer van des Pretendents verliezen. Doch wat er van zijn moge, de uitkomsten van dat gevecht spreken uit zich zelven. De Pretendent is genoodzaakt geweest naar het punt, vanwaar hij was uitgegaan, met den grootsten spoed, door eene jammerlijk gestelde en schier ledige en woeste landstreek, terug te trekken. Zijne krijgsbeweging is derhalve gemist, en hij heeft de moreele voordeelen zijner stelling verloren. Hij heeft in de bevolkingen geenerlei steun gevonden, en de boeren van het Koningrijk Valencia hebben zelfs zijne achterblijvers gedood,

zoo als de boeren der Mancha die van Gomez, op zijnen terugtogt, hebben vermoord. De beide expeditien hebben inderdaad onderling vele overeenkomst, en de tweede zal waarschijnlijk op gelijke wijze als de eerste haar einde nemen.

Intusschen zijn er van wege de generaals der Koningin vele misslagen begaan; vele vertragingen in hunne marschen; zeer weinig gemeen overleg en verband in hunne bewegingen hebben plaats gegad. Want, na den togt over den Ebro, zoude, indien Don Carlos en zijn raad minder twijfelmoedig omtrent zich zelven en omtrent de medeneiging der natie waren geweest, niets den Pretendent verhinderd hebben, Madrid binnen te rukken, terwijl Oraa veel tijd zoude verspild hebben, om zijne verspreide detachementen te verzamelen, en terwijl nog Espartero zich in het noorderleger bevond. Maar eenmaal Don Carlos den Ebro beneden Tortosa overgetrokken zijnde, begrijpt men niet, hoe Buerens, in stede van eenen verbazend grooten omweg te nemen, om zich naar Teruel te begeven, niet met de 20,000 man, welke hij en Oraa in weinig tijds konden verzameld hebben, onmiddelijk zich in de vlakte van Castellon geworpen, en aldaar den Pretendent aangevallen hebbe met al het voordeel eener in getal veel sterkere ruiterij. Don Carlos had toen niet meer dan 15,000 man en, hoogstgenomen, 1000 paarden. Bij derzelver aankomst voor Valencia waren die strijdkrachten reeds met 4000 man verminderd, en sedert hebben de desertien, de ondergane neêrlagen, de moeijelijk te verkrijgen leeftogt, hem voor het minst eene gelijke getalsterkte benomen. Indien hij nu te Cantavieja, te midden eener moeijelijk te genaken stelling, maar in een armoedig en sints lang uitgeput land, blijft, dan doet hij dit ongetwijfeld om de versterkingtroepen in te wachten, die den Ebro zijn overgetrokken, en die welligt er niet in slagen zullen, zich met hem te vereenigen.

Hier gelooft men dat Don Carlos, op Katalonië en vervolgens op Valencia marcherende, het voornemen had op de grenslinie zich eenig vast punt te verschaffen, om zich uit de Middellandsche Zee van wapenen en amunitien te voorzien, uithoofde der hem gunstige gezindheid der Italiaansche mogendheden, vrij gemakkelijk zoude geweest zijn. Maar hij heeft onvoorziene hinderpalen ontmoet; de schaarste der levensmiddelen in Katalonie, de onmogelijkheid om de Navarrezen met de Kataloniërs te verbroederen, de dreigende houding en bewegingen der Engelsche marine in die wateren, hebben hem doen besluiten den Ebro over te trekken. Op den regter-oever dier rivier hebben de verstandhoudingen, welke hij zich in de steden en plaatsen bewerkt had, hem tot niets gebaat, en alle de steden, welke hij gepoogd heeft te belegeren, hebben zich volkomen wèl verdedigd.

Ik geloof, dat hij thans zich wil neêrslaan in de gebergten van Cantavieja, die de dalen van den Ebro van den Taag en van den Guadalaviar bestrijken; doch het is zeer te betwijfelen of zijne troepen er zullen kunnen leven, en de constitutionelen, die de bovenhand hernomen hebben, zijn, met een weinig geestkracht en beradenheid, sterk genoeg om hem van daar te verdrijven. Hunne pogingen wonderbaar wèl geschraagd worden door de demoralisatie en de verslagenheid, welke alle die misrekeningen in de vijandelijke gelederen hebben te weeg gebragt.

Op den Boven-Ebro heeft de generaal Escalera zich eenigen tijd buiten staat gezien te velde te trekken. Alles ontbrak hem, geld en leeftogt; gedurende vier en twintig uren was geenerlei dienst georganiseerd. In derwijze hagchelijke omstandigheden, heeft Escalera, die een man van vast karakter is, de Junta van Navarra te Pampeluna bijeengeroepen, en van haar 25,000 piasters gevraagd. Gevraagd is niet het woord; hij heeft aan de Junta verklaard, dat hij 25,000 piasters noodig had, en dat, indien zij hem die niet op staanden voet deed uitbetalen, hij die nemen zoude, en de leden der Junta zoude doen ophangen. Die som zal gevonden worden; en het legioen zal er iets van hebben.

Intusschen zijn hem honderd zestien hemden afgeleverd, en dit was, zeide men, alles wat zich in de magazijnen voorhanden bevond, want men had hem al het noodige linnengoed en ook schoenen beloofd. De aandrang van den Heer de Senilhes heeft niets meerder kunnen bekomen, doch het is reeds zeer veel, indien men de omstandigheden in aanmerking neemt.

Zoo is het met de Spaansche zaken gelegen. De Carlisten ontveinzen hunne ontmoediging en bevreemding niet. Zij hadden van des Pretendenis expeditie geheel iets anders verwacht, en men beweert, dat deze Prins zelf in Italie en aan de Noordsche Hoven had doen aanzeggen, dat hij eindelijk op Madrid aanrukte, dat niets hem op zijnen togt zoude stuiten, en dat dezelve een triomphale marsch zoude zijn. De uitkomst voldoet luttel aan die schoone beloften, maar alles is daarmede nog niet uit, en zoowel van den eenen als van den anderen kant zal men weder van meet af moeten beginnen.

DUITSCHLAND.

Uit Napels wordt, dd. 18 Julij, het volgende geschreven:

De berigten uit Sicilië luiden hoogst verontrustend, en naar de maatregelen te oordeelen, welke onze regering neemt, moet het aldaar zeer bedenkelijk toegaan. De telegrafen, even als de stoom- en zeilschepen zijn in volle werking. De brieven uit Palermo bevatten zeer treurige, deels ook welligt zeer overdrevene, schilderingen van de toedragt der zaken aldaar. Onder anderen heet het, dat de Onderkoning, na zijne gemalin en dochter aan de cholera verloren te hebben, is vermoord geworden. De stad, vooral de door de bewoners verlaten gebouwen en magazijnen, zouden aan de plundering van het roovergespuis ter prooi gegeven zijn, hetwelk zich in scharen van duizenden zoude vereenigd hebben. De militairen zouden de stad hebben verlaten. Wat ook daarvan zijn moge, dit is stellig zeker, dat tusschen gisteren en eergisteren 20 groote en kleine schepen met troepen van alle wapenen, waaronder ook ruiterij en artillerie, aan boord, uit onze haven zijn uitgeloopen. De Koning, die geen gevaar ontziet, wilde zelf zich inschepen doch gaf ten laatste gehoor aan de dringende beden zijner ministers, die hem zulks ernstig afraadden. Hij woonde overigens op jongstl. Zondag tot laat in den nacht het inschepen der troepen op het havenhoofd bij. De hen kommanderende generaal heeft bevel om niet te Palermo, waar geene schepen worden binnen gelaten, maar op 16 Italiaansche mijlen vandaar te landen; hij bezit bovendien de volmagt van Z. M. om alles te doen wat de omstandigheden zullen gebieden, en ingeval hij wederstand ontmoette, de stad met geweld te nemen. Men is hier zeer gespannen op de uitkomst, vermits het geene zoo gemakkelijke taak zal zijn, de Sicilianen tot hunnen pligt te doen terugkeeren. Op één dag zouden, volgens eenen der brieven, te Palermo 1400 menschen gestorven zijn. hetwelk ongetwijfeld overdreven is In allen gevalle, zegt men, neemt de ziekte even snel af als toe. Alhier gaat het met het afnemen zeer langzaam. Ik zal u in mijnen volgenden het gewone wekelijksche officiele bulletin doen geworden. Gestorven zijn: te Napels de Sardinische gezant, Baron von Vignet; te Palermo: de Pruississche Consul, de Heer Pfiffer.

Naschrift. Naar luid der heden per stoomboot uit Palermo ontvangen berigten, die tot den 16den Julij reiken, ging het aldaar veel beter; dat wil zeggen, er waren op den 15den nog slechts 500 menschen gestorven, nadat gedurende verscheidene dagen 17 a 1800 menschen dagelijk bezweken waren. Het getal der van half Junij tot half Julij gestorven personen is in het officieel rapport der begrafeniscommissie op negentien duizend en eettelijke honderden aangegeven; er is dus binnen vier weken tijds ruim een zesde gedeelte der terug geblevene bevolking gestorven.

ADVERTISSEMENTEN.

De Administrateur van Financien, belast met het Commissariaat van 's Rijks Domeinen, zal in de maand November aanstaande, dag en datum nader te bepalen door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De *GEBOUWEN*, staande op de Domein Grond *WELTEVREDEN*, gelegen aan de rivier *Suriname*, ter regterhand in het opvaren, voor *afbraak*, en de Domein Grond *VOORZORG*, met de aldaar aangemaakte *SLUISEN*, *KOKERS*, enz. gelegen aan de rivier *Saramacca*, ter regterhand in het opvaren, op de conditien en voorwaarden welke voor de gegadigden ten Kantore van voornoemden Vendumeester ter lezing liggen.

Voorts wordt te *KOOP* AANGEBODEN: eene partij *HOORNVEE*, waaronder eenige *WERKOSSEN*, behoorende aan de Domein Gronden *Weltevreden* en *de Worsteling Jacobs* en aldaar te bezigten, terwijl daaromtrent nadere informatien ten Kantore van den ondergeteekenden te bekomen zijn.

Paramaribo den 5 October 1837.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

De Administrateur van Financien, roept bij dezen op, de Crediteuren des Boedels wijlen den Chirurgijn der 2e. klasse CAREL PFLUG, binnen deze Kolonie overleden, den 10den September 1836, om hunne rekeningen in blanco, vóór het einde der maand November aanstaande, ten zijnen bureele in te leveren.

Paramaribo den 5 October 1837.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ

VAN

WELDADIGHEID.

Vergadering van het HOOFD-BESTUUR en ONDERSCHEIDEN COMMISSIEN, op Dingsdag den 10e. October 1837, 's avonds ten 7½ uren, in het lokaal van de Loge *Concordia.*

LIONARONS & Co.

(34038) Berigten dat hun *WINKEL* is verplaatst in het Huis aan de *Waterkant*, aankomende den Heer B. GUILMIN, naast den Heer J. L. GELLEE en bieden te Koop aan:

Versche Provisien, Roodewijn in oxhoofden, kisten en bij 't dozijn, Madera in kwart pijpen en bij 't dozijn, Mallaga en andere fijne Wijnen, Seltzer- en Faginscher Water (*dit jaar geschept*): kwart pijpen fijne Bourdeaux Cognac Brandewijn, dito in flesschen en bij de gallon, fijne Rum, manden dubbeld Princessen Bier, Impereal- en Java Thee, kistjes tros Rozijnen, Specerijen, Genua-, Patent-, Sperm- en Lijn-Olie, aangemaakt Witlood en andere Verfwaren, gemalen Krijt, Timmer dito, Verfkwasten in soorten, Waterglazen, alle soorten Spijkers en andere IJzerwaren, Teer en Breeuwwerk.

Fijn Linnen, Vriesch garen Bont, Boekjes Streep, wit- en bruin garen Drilt, Sokken, Zeildoek, Koffij-Zakken, Mans- en Vrouwen Schoenen en Laarzen; — Voorts alle soorten Plantagie Behoeftens en veel GOEDEREN meer.

A. J. POSNANKI

(34055) Heeft ontvangen per Kapitein THOMAS LANGE:

Diverse soorten fijne *WIJNEN*, als: Chateau Margau, Medoc, Muscadel, St. Esthephe, le moin Ludon, la roze Ludon, Cantemerle en ECHT PORT-WIJN.

In voorraad:

Echt Bordeaux- en ordinair Tafelwijn in oxhoofden, dito dito in kistjes van 18 flesschen, oude Rijnwijn in dito van 12 flesschen, Madera Wijn in ¼ pijpen, *Fransche* Likeuren, Provisien, Schoenen in soorten, vellen gewast Leêr, Seltzerwater, Zoete Olie en diverse Stukgoederen. — *Alles tot zeer verminderde prijzen.*

(34048) Oxhoofden en kisten Roode Wijn, Porter, Ale. London particular en mindere kwaliteit Madera Wijn, Likeuren, Rhijn Wijn, Jenever, Conjac, Engelsche Zuurgoed, dito Zalm, Mostard. fijne Zoete Olie, Sardines, *DAK-LEIJEN*, &c. &c. aangebragt per de *Vrouwe Catharina* en andere arrivementen, en te bekomen bij

D. BENJAMINS.

(34045) J. C. ELLIS vertrekt voor zijne gezondheid.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.